

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 4

Október 2008

„Čím viac človeka priťahuje Boh, tým menej ho svet chápe.“

Benedict J. Groeschel

Drahí priatelia!

Skončil čas prázdnin a dovoleniak. Verím, že ste prežili príjemné chvíle odpočinku a s novým elánom kráčate v ústrety každodenným úlohám a svetlejšiemu zajtrajšku.

Počas prázdnin ste určite prežili veľa veselých, humorných stretnutí a príhod. Jednu z mojich vám teraz opíšem. Pred niekoľkými týždňami prišla za mnou stará mama, ktorej vnučka navštevuje našu základnú školu. Obrátila sa na mňa a opatrne sa opýtala: „Nehnevajte sa, pán dekan, môžem sa Vás niečo opýtať?“ „Nech sa páči,“ znela moja odpoveď. „Naša malá nás doma presvedča, že ste vraj na náboženstve povedali deťom, že nemusia cez prázdniny chodiť do kostola. Je to pravda?“ Pousmial som sa a odpovedal som: „Ako by to mohla byť pravda? Veď viete, že Božie a cirkevné príkazy nik z nás nemôže meniť či svojvoľne vysvetľovať.“

To však nie je jediný prípad, kedy dieťa či dospelý nepresne reprodukoval slová iného človeka a tak došlo k omylu. Netýka sa to len mojej osoby, môže to byť starosta, učiteľ či lekár, môže to byť manželka, svokra či suseda... slovom ktokoľvek. Každý, kto takú situáciu zažil, vie, ako ťažko sa potom niečo vysvetľuje, obhajuje, hľadá pravdu.

Ako je to s tým chodením do kostola? Boží príkaz i cirkevné príkazy jasne hovoria ako máme prežívať nedeľu a prikázané sviatky. Ale dnes už aj deťom musíme trpezlivo, múdro a správne vysvetľovať, prečo chodíme do kostola. Dnes už nestačí odpoveď, lebo sa to musí, lebo je to naša povinnosť, aby sme neprišli do pekla a pod. Najst' správny motív, dôvod, prečo ideme do kostola, je veľmi dôležitý

pre každého z nás, ale i pre deti. Ak ho nájdeme, tak nás nikto a nič od chodenia do kostola neodradí. Mám vo zvyku pýtať sa detí na hodine náboženstva, či boli v nedeľu v kostole. To viete, lebo deti vám porozprávajú, čo bolo či nebolo na náboženstve. Ale často, veľmi často im zároveň aj pripomínam: „Ak máte chodiť do kostola len kvôli mne, len preto, že sa pýtam, či ste v kostole boli a pod., tak do kostola ani chodiť nemusíte. Do kostola nechodíme kvôli pánovi farárovi.“ Tak asi vznikla veta, ktorú som mal povedať, že deti nemusia chodiť v nedeľu cez prázdniny do kostola. Ak by toto bolo príčinou, že až na pár výnimiek vaše deti do kostola cez prázdniny nechodili, tak potom niečo u vás, milí rodičia, nie je v poriadku.

Začíname nový školský rok. My, dospelí, máme príležitosť urobiť niečo pre vzdelanie a výchovu detí, ktoré nám boli zverené. Každý, kto si uvedomí zodpovednosť a náročnosť tejto úlohy, prosí Boha o pomoc a ochotne prijme každú ruku k spolupráci. Ruku k spolupráci vám, milí rodičia, ponúkam i ja. Chcem spolupracovať spolu s pani katechétkou na náboženskej formácii vašich detí, a tak vám pomôcť pri plnení úlohy, ktorú ste na seba prijali pred Bohom i Cirkvou pri krste Vášho dieťaťa. Preto pripomínam, že k správnej náboženskej výchove patrí i pravidelná účasť na bohoslužbách a prijímanie sviatostí, ale touto otázkou sa budeme zaoberať v niektorom z budúcich čísel týchto novín.

Nech nás Boh žehná, aby bol tento nový školský rok pre všetkých úspešný.

PaedDr.L. Havran

30.8. odlúžil p. dekan sv. omšu za farníkov a rodákov, ktorí sa v tomto roku dožívajú 70 rokov.

Zľava: Slobodová, Šurga, Musilová, Heráková, Pavlis, Dolníková, p. dekan, Plaštiak, Goňo, Oravcová Jančich, Pokryvková, Vičan

„Aby si bol krásny, zastav sa: minútu pred zrkadlom, päť minút pred svojou dušou, a pätnásť minút pred svojím Bohom.“

Horatius

„Samota z času na čas je pre človeka potrebnejšia ako jedlo a pitie.“

Dostojevskij

Patróni Nitrianskej diecézy

Sv. Andrej – Svorad a Beňadik, učítelia samoty svojím životom oslavovali Boha. Modlitbou, askézou a prácou posvätili územie nielen neďaleko Nitry na Zobore, ale aj na Skalke pri Trenčíne. V ich živote môžeme sledovať množstvo oblastí, ktorými oslavovali Boha a slúžili iným, ale výrazná hodnota v ich spôsobe života je samota. Mnohí máme pred ňou strach, a necítíme sa dobre, keď sme sami. Potrebujeme okolo seba ľudí, aby sme boli spokojní. Ale samota môže byť aj požehnaním. Bez samoty nejestvuje skutočný vzťah k Bohu a pravdivé poznanie seba. Príkladom je nám sám Ježiš Kristus, ktorý šiel cestou samoty, keď sa postil štyridsať dní na púšti pred svojím verejným účinkovaním.

So životom svätých pustovníkov Andreja - Svorada, vyznávača a Beňadika, mučeníka, nás oboznamuje legenda z roku 1064 až 1070 napísaná biskupom Maurom.

Svorad - ktorého pôvod mena pochádza z poľského Svierad, tiež zo staroslovienskeho Sverad (svojich rád maj) pochádzal pravdepodobne z územia Poľska. Okolo roku 1020 prichádza na Slovensko, kde ho neďaleko Nitry v benediktínskom kláštore sv. Hypolita na Zobore prijíma opát Filip, od ktorého dostal reholné meno Andrej, čo znamená statný, mužný, odvážny. Po istom čase spoločného života sa utiahol do samoty neďaleko kláštora, aby mohol prichádzať na spoločné bohoslužby. V pustovni na Skalke pri Trenčíne žil pravdepodobne až vtedy, keď v starobe dostal mladého pomocníka a učeníka Beňadika. Andrej – Svorad žil veľmi prísny asketickým životom. Tri dni v týždni neprijímal potravu. Zvlášť sa postil počas pôstneho obdobia. Biskup Maurus hovorí o tom, ako si na začiatku pôstu vyžiadaval od

opáta 40 orechov a s touto potravou očakával deň Vzkriesenia Pána.

Po celodennej práci, ktorá spočívala v kľčovaní lesa a učení pospolitého ľudu, si pripravil taký nočný odpočinok, ktorý sa mohol nazvať skôr trýznením ako oddychom. Spával posediačky na otesanom dubovom kláte, obklopený trnám a na hlave mal drevenú obruč so štyrmi kameňmi, ktoré mu pri zaspávaní narážali do hlavy. Po smrti mu našli reťaz zarytú do tela, ktorou bol opásaný počas svojho života. Zomrel okolo roku 1030. Jeho pozostatky sú uložené v nitrianskej Katedrále sv. Emeráma. Najväčšia časť relikvií je v Pálfovom relikviári z roku 1674.

Beňadik – benediktus – požehnaný, bol žiakom sv. Andreja – Svorada. Pochádzal pravdepodobne z územia Slovenska. Po smrti svojho učiteľa sa rozhodol zostať bývať v pustovni na Skalke. Podľa jeho príkladu viedol veľmi prísny asketický život. Tu ho prepadli zbojníci, zviazali a hodili do rieky Váh. Ľudia dlho hľadali jeho telo, ale bez výsledku. Zbadali však, že orol po celý rok sedel na brehu Váhu, akoby niečo pozoroval. A skutočne našli telo, ktoré bolo po roku neporušené. Aj jeho pochovali v Katedrále sv. Emeráma v Nitre, ktorá už v tom čase mala titul baziliky.

Úcta oboch svätcov sa veľmi rýchlo rozšírila, o čom svedčí skutočnosť, že biskupský chrám v Nitre už začiatkom 12. storočia nesie ich titul a tiež kanonická kapitula je označená menom týchto svätcov. Sv. Svorad je od roku 1739 patrónom mesta Nitra. Ich spoločný sviatok sa slávi 17. júla a sú hlavnými patrónmi Nitrianskej diecézy, do ktorej

od 14. februára 2008 rozhodnutím Sv. Otca Benedikta XVI. patrí aj naša farnosť.

Zdroj: V. Judák Dejiny mojej Cirkvi
Spracovala: M. Bušíková

Dňa 26. októbra pri príležitosti „Mesiaca úcty k starším“ sa v KD stretli mladší i tí skôr narodení, (najstaršie účastníčky podujatia boli 87 r. p. Beňovičová a 82 r. pani Žureková M.) pri dychovej hudbe „Kesanka“ z Bánova. Nálada bola výborná, prítomní sa zapájali do spevu známych piesní a potleskom sprevádzali častušky, ktorými si „Mrchane“ získali srdcia prítomných. Na záver koncertu hudobníkom poďakoval p. dekan L. Havran a zároveň si zaspomínal na 10 rokov pôsobenia vo farnosti Bánov.

DETSKÁ RUBRIKA

„Pane, nauč nás modliť sa.“ (Lk 11,1)

Skončili sa prázdniny, plní sily a nových zážitkov ste sa vrátili do školských lavíc. Verím, že vám nechýba chuť naučiť sa čo najviac nového, a preto je dobré začať oprášením toho, čo už vieme. Rodičia nás učili modliť sa už od detstva, v škole ste sa na hodinách náboženstva dozvedeli o modlitbe i našej viere viac, a napriek tomu to občas počas prázdnin vyzeralo, ako by boli všetky deti a mládež mimo našej obce. Dúfam, že to bolo naozaj spôsobené len dovolenkami a návštevami starých rodičov. Práve preto je dobré hneď začať s „oprašovaním“ našej modlitby. Tá je totiž základom nášho vzťahu k Ježišovi, aj základom nášho úspešného napredovania v živote. Čo teda o modlitbe vieme?

1. Modlitba je čas prežívaný s Bohom.

Prečo teda často na ňu zabúdame alebo sa pri nej dokonca nudíme? Je to preto, lebo nestačí o modlitbe len vedieť či rozprávať. Je to ako s futbalom. Futbalista nie je ten, kto o ňom rozpráva, ale ten, kto ho hrá.

Kto sa chce naučiť modliť sa, musí sa modliť. Nestačí

vedieť naspamäť modlitby.

Ak hovoríme, že modlitba je „čas“, jej najväčším nepriateľom je veta „Nemám čas“.

Ak patríte k tým, ktorí radi používajú výhovorku „nemám čas“, tu sú štyri krátke rady, ako sa modliť:

Prvá rada: Láska si dokáže nájsť čas.

Druhá rada: K modlitbe je potrebné ticho.

Tretia rada: Veľa prezrádza postoj tela (státie, kľačanie).

Štvrtá rada: Dôležité je vhodné prostredie a dobrá pomôcka (obrázok, svieca, modlitebná knižka...)

Apoštoli boli povzbudení Ježišovým príkladom modlitby a vyslovili prosbu: „Pane, nauč nás modliť sa“.

Verím, že svojimi vzájomnými modlitbami sa dokážeme prehĺbiť vo vzťahu k Bohu. Ovocím modlitby sú naše skutky, preto naša snaha bude viditeľná. Čím viac sa modlitbou prilíšime k Bohu, tým viac sa naše slová a skutky budú podobáť tým Ježišovým, ktoré často obdivujeme.

Prajem vám všetkým veľa odvahy a trpezlivosti v tréningu dobrej modlitby.

AKR

DOBRÁ NOVINA

Aj tento rok sa deti našej farnosti pripravujú na koledovanie v Dobrej novine, ktoré na pomoc biednym africkým krajinám organizuje eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí. Každý rok sú na informáciu presného použitia vyzbieraných finančných prostriedkov vydané „Dobré noviny Dobrej noviny“. Z nich sa deti i dospelí, ktorí sa na príprave koledovania podieľali dozvedeli, že najviac prostriedkov smerovalo do Kene, ktorú na začiatku tohto roku prvýkrát vôbec sužovala vojna – bojovali proti sebe zástancovia dvoch kandidátov na prezidenta. Z novín i z našich médií sme sa dozvedeli, že nepokoje zasiahli práve tie oblasti, kde putuje naša pomoc a aj to, že slovenský misionár Martin Cingel SVD sa vyznamenal počas nepokojov tým, že na fare, na dvore, poskytol útočisko tisícom ľudí, ktorí potrebovali úkryt, prišli o strechu nad hlavou a hrozila im smrť hladom. Finančnú pomoc poskytlo i Slovensko.

Dobrá novina má na Slovensku už štrnásť rokov, u nás v Radošine tri. Zameraná bude najmä na Keňu, kde už „dobronovináci“ majú veľa priateľov a navzájom sa navštevujú. Samozrejme nie osobne, ale pracovníci z Kene prichádzajú pred koledovaním na Slovensko, aby nás tu informovali, ako im naše koledovanie pomohlo a zároveň nám povedia, čo ich najviac trápi. Naši zase idú do Kene, aby sa na vlastné oči presvedčili, čo sa vybudovalo, kam sa peniažky z Dobrej noviny poskytli, a tak majú naozaj dobrú predstavu o tom, ako pomoc postupuje.

Ich výpovede i správy o podporovaných projektoch nás veľmi potešili. Oni vedia byť vďační, my zase vieme byť ochotní pomôcť a súcitíme s biednymi.

Možno aj preto sa tohtoročná Dobrá novina nesie pod heslom DOBRÉ SPRÁVY Z KENE.

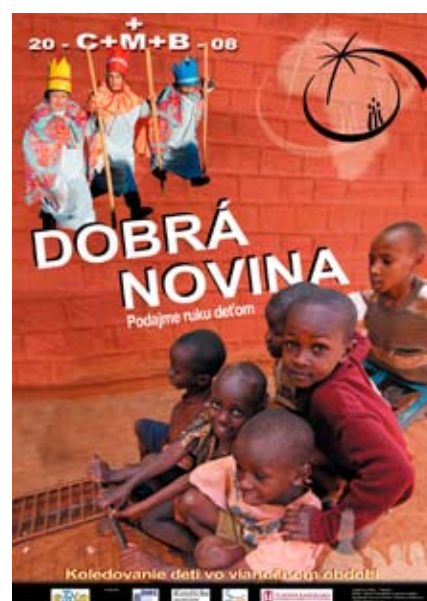
Určite máme väčšiu radosť z Vianoc, keď dar nášho nebeského Otca v podobe svojho Syna nielen prijme, ale sami zase my obdarujeme niekoho z jeho detí. Tak povedal, že si máme navzájom pomáhať a všetkých milovať.

<http://www.dobranovina.sk/>

Máš aj Ty mobil?

Ak áno, máš možnosť prispieť na DOBRÚ NOVINU formou darcovskej SMS.

Od 1.11.2008 do 31.9.2009 pošli v sieti Orange a T-mobil SMS s textom DMS-DOBRANOVINA na číslo 877. Cena SMS je 30,- Sk.

-st-

Správy zo života farnosti

* 2. augusta bola skupina 49-tich veriacich na púti v Levoči, na Mariánskej Hore v Bazilike Panny Márie, kde sme sa zúčastnili pobožnosti Večeradla, posvätného ruženca a sv. omše. V meste Levoča sme spoločne navštívili chrám sv. Jakuba, kde je zbierka gotických oltárov, ktoré sa zachovali na pôvodných miestach. Obdivovali sme rezbárske a sochárske práce majstra Pavla zo začiatku 16. storočia, medzi ktorými je umelecký unikát - najvyšší gotický oltár na svete (18,62 m). Cestou domov sme sa zastavili v Smižanoch, kde sme sa pomodlili o 15. hod. ruženec Božieho milosrdenstva a zúčastnili sa sv. omše v kostole Božieho Milosrdenstva, ktoré spravuje Spoločnosť katolíckeho apoštolátu – pallotíni. Prehliadkou darov Sv. Otca Jána Pavla II. sme ukončili putovanie za našou Matkou Pannou Máriou.

* 31. augusta sa uskutočnilo stretnutie rodín pri rotunde sv. Juraja v Nitrianskej Blatnici.

* 31. augusta - v nedeľu po sv. omši bola slávnostne posvätená, a tak uvedená do prevádzky časť tzv. „zeleného domu“, kde je zriadené Centrum sv. Pavla

* 6. septembra, prvú sobotu v mesiaci sa po prvýkrát v našej farnosti uskutočnila pobožnosť Fatimskej soboty – Večeradlo modlitby s Pannou Máriou.

* 5. septembra o 18.00 hod. bola slávnostná sv. omša na zahájenie školského roku.

* V roku sv. Pavla pripravuje p. dekan nedeľné homílie k prečítaným úryvkom z listov sv. Pavla.

* Na sviatok Všetkých svätých, 1. novembra sa konala pobožnosť na miestnom cintoríne. Veriaci farnosti sa stretli pri hlavnom kríži cintorína, kde sa pobožnosť konala. Na záver sa spolu pomodlili Litánie k svätým a prijali požehnanie od p. dekana L. Havrana, ktorý povzbudil veriacich na získanie odpustkov pre duše v očistci a pripomenul podmienky, za akých sa dajú získať.

* V piatok 7. novembra sme mali prvé stretnutie koledníkov DN v Centre sv. Pavla, kde sa stretlo 35 detí, odhodlaných roznieť novinu o narodení Ježiška do našich rodín. **Ak máš aj ty záujem, stretneme sa v pondelok, 17. novembra o 14.00 hod. v Centre sv. Pavla** (zelený dom pri farskom úrade).

Farská knižnica informuje:

Otváracie hodiny farskej knižnice zriadenej v priestoroch obecnej knižnice na obecnom úrade v Radošine sú: Streda od 13. hod. do 16. hod.

K smrti dôjde každý hlupák, ale nie všetci dôjdu k úspešnému životu – ako ľudia, ako kresťania.

Enio Flaiano

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

November 2008

1. VŠETKÝCH SVATÝCH	SLÁVNOSŤ
2. Spomienka na všetkých verných zosnulých	spomienka
9. VÝROČIE POSV.LATERÁNSKEJ BAZILIKY	SLÁVNOSŤ
20. VÝROČIE POSV.KATEDRÁL.CHRÁMU V NITRE	SLÁVNOSŤ
21. Obetovanie Panny Márie	spomienka
23. KRISTA KRÁLA	SLÁVNOSŤ
30. Prvá adventná nedeľa	

ÚMYSLY APOSTOLÁTU MODLITBY

NOVEMBER

Všeobecný: Aby svedectvo lásky obetované svätými posilnilo kresťanov v ich oddanosti Bohu a blížnemu, napodobňujúc Krista, ktorý prišiel slúžiť, a nie dať sa obsluhovať.

Misijný: Aby kresťanské spoločenstvá Ázie, kontemplujúc Kristovu tvár, spoznali ako najšť najvhodnejšie spôsoby na jeho ohlasovanie, s plnou vernosťou evanjeliu, národom tohto obrovského kontinentu takého bohatého na kultúru a staré formy duchovnosti.

Úmysel KBS: Aby sme nezabúdali na našich zomrelých, hlavne na tie duše, na ktoré si nikto nespomína.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne:

okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

v Radošine v pondelok a utorok od 16,30 – 18,00 hod., v piatok od 8,00 – 9,00 hod. a od 15,00 – 16,30 hod., v Behynciach v stredu od 8,00 – 9,00 hod. a od 16,30 – 18,00 hod., v Bzinciach vo štvrtok od 16,30 – 18,00 hod.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 8,00 – 18,00 hod.

KATECHÉZA

Sviatosť krstu: Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne alebo telefonicky (Tel.: 5398281, 0905345869)

Sviatosť manželstva: Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatosti: Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. iných sviatostí, trvá dva roky.